किष्किन्धाका॥उं

शत्रवस्ते प्रतापेन नाममात्रावशेषिताः । मित्राणां संग्रहः शेषस्तद्भवाननुबुध्यतां ।। १०।। यो कि मित्रेषु मित्रज्ञः सततं साधु वर्तते । तस्य राज्यं च कीर्तिश्च प्रतापश्चाभिवर्धते ॥ ११ ॥ यस्य द्राउश्च कोषश्च मित्राएयात्मा च भूमिय। समवेतानि सर्वाणि स राजा श्रियमश्रुते ॥ १२॥ स भवान् वृत्तसंपन्नः स्थितः पथि निर्त्यये। मित्रार्थमभिनीतस्वं यथावत् कर्तुमर्रुसि ॥ १३॥ यो क्ति कालव्यतीतेषु मित्रकार्येषु वर्तते । स कृता मक्तो प्रचर्चान् न मित्रार्धेन युज्यते ॥ १८॥ मनसापि कि कमीणि यः काले प्रतिपद्यते। स राजा बुडिसंपन्नः परेषां मूर्घि वर्तते ॥ १५॥ तिद्दं मित्रकार्यं ते कालातीतमिरंदम। रामस्य रणविक्रान वैदेन्धाः परिमार्गणं ॥ १६॥ न च कालमतीतं व्यां संचोदयति धर्मवित् । बरमाणोऽपि स प्राज्ञस्तव राजन् वशानुगः ॥ १७॥ कुलस्य केतुः स्फीतस्य दीर्घकालं स राघवः। श्रप्रमेयो प्रमेयैः स स्वयमप्रतिमो गुणैः ॥ १०॥ तस्य प्राक्चोद्नात् कार्ये पूर्वे कृतवतः प्रियं । क्रीश्वर क्रिश्रेष्ठानाज्ञापिवतुमर्क्ति ॥ ११॥